

sel er der tale om opfyldelse af særlige behov, der kun vanskeligt kan foretages af almindelige taxier. Ansøgeren skal dokumentere behovet for den omhandlede limousinekørsel.

Storkøbenhavns Taxinævn har oprettet et kontaktudvalg. I dette udvalg deltager repræsentanter for bestillingskontorer og organisationer i det storkøbenhavnske område. I flere af landets kommuner er der tilsvarende oprettet »hyrevognsnævn« med deltagelse af repræsentanter for erhvervet. Disse rådgivende udvalg/nævns findes nyttige, men det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at lade de bevillingsudstedende myndigheder selv træffe afgørelse om, hvorvidt sådanne kontaktudvalg skal etableres. Såfremt disse oprettes, bør de dog også have repræsentanter for forbrugerinteresseorganisationer, større trafikterminaler i området (f.eks. lufthavn) og trafikelskaber, således at alle relevante synspunkter kan blive fremført – ikke mindst fra brugernes side.

Bestemmelsen i *stk. 4* udvider kommunalbestyrelsens (taxinævnets) kompetence til at omfatte udstedelse af tilladelse til sygetransport, jf. de almindelige bemærkninger. Da sygetransport ikke er underkastet en geografisk eller antalsmæssig begrænsning, er det tilstrækkeligt, at der opnås tilladelse i den kommune (område), hvor hovedkontoret for sygetransportvirksomheden er beliggende.

Til § 3

Bestemmelsen er udformet efter samme principper som den tilsvarende bestemmelse i busloven og godskørselsloven.

Den foreslåede § 3, der svarer til § 12 i lov om buskørsel og § 3 i lov om godskørsel, fastsætter de krav, der skal være opfyldt, for at en tilladelse kan meddeles i henhold til § 1.

Kravet i *stk. 1, nr. 1-4*, er ikke indeholdt i den nuværende hyrekørselslov, men svarer til de krav, der sædvanligvis stilles i anden lovgivning vedrørende virksomhed, hvortil der kræves godkendelse, tilladelse, bevilling eller lignende.

Bestemmelsen om umyndige og personer under værgemål er dog tilpasset terminologien i værgemålsloven, jf. lov nr. 388 af 14. juni 1995, der trådte i kraft den 1. januar 1997. Således findes der ikke at burde gives tilladelse til taxikørsel eller sygetransport til personer, der opfylder betingelserne for at komme under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller § 7. Baggrunden herfor er, at personer, der opfylder betingelserne for at komme under værgemål efter de nye regler, ikke fuldt ud er i stand til at tage vare på deres egne anliggender. Det må derfor være udgangspunktet, at de pågældende heller ikke skal

have adgang til at udøve et erhverv, hvortil der kræves tilladelse. For så vidt angår samværgemål, er der lagt vægt på den store lighed, der er mellem dette værgemål og det nuværende lavværgemål.

Kravet i *stk. 1, nr. 5*, om, at en tilladelsesindehaver ikke må have betydelig forfalden gæld til det offentlige, svarer til bestemmelsen, der gennemførtes ved lov nr. 408 af 6. juni 1991 om ændring af lov om hyrekørsel. Det fremgår af bemærkningerne til denne lov, at der ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Har en ansøger således forfalden gæld til det offentlige i en størrelsesorden af ca. 50.000 kr., vil dette i almindelighed være tilstrækkeligt til at nægte ansøgeren bevilling til taxikørsel. Det er ikke afgørende, om gælden vedrører taxivirksomheden i henhold til en tidligere eller en eksisterende bevilling. Anden gæld, der hidrører fra tidligere virksomhed eller ansættelsesforhold, vil kunne medføre nægtelse, såfremt gælden er af en sådan størrelse, at det må antages, at der fremtidig vil opstå restancer til det offentlige, hvis der gives bevilling til taxikørsel. Ved vurderingen af, om der foreligger en væsentlig gældspost, må der tages hensyn til den almindelige pris- og lønudvikling. Dette regelsæt vil ifølge lovforslaget omfatte sygetransport, godkendelse af ansvarlig leder m.v.

Kravet i *stk. 1, nr. 6*, om, at ansøgeren skal have den fornødne økonomiske baggrund, svarer til bestemmelserne i lov om buskørsel og lov om godskørsel.

Kravet om økonomisk baggrund skal sikre en højere grad af økonomisk forsvarlig drift. Kravet opfyldes ved, at ansøgeren enten råder over en nærmere fastsat egenkapital, eller ved at der stilles bankgaranti eller tilsvarende garanti.

På buskørselsområdet skal ansøgeren, som nævnt under de almindelige bemærkninger (4.2.), ved ansøgning om indtil to tilladelser dokumentere at have egne kontante midler på 100.000 kr. eller få et forsikringsselskab eller et pengeinstitut til at stille tilsvarende sikkerhed. Ved ansøgning om yderligere tilladelser forhøjes beløbet med 25.000 kr. for hver ekstra tilladelse.

På godskørselsområdet vedtog Folketinget i december 1994 en ændring af lov om godskørsel, der medførte, at de tilsvarende krav ændredes til, at der efter den 1. januar 1995 kræves 150.000 kr. i egenkapital for de to første tilladelser og 30.000 kr. for hver ekstra tilladelse til godskørsel.

Det vil ved fastsættelsen af en »passende økonomisk baggrund« for taxierhvervet være naturligt at tage hensyn til, at investeringer i dette erhverv typisk er mindre end investeringer i buskørsels- og godskørselserhvervet. Minimumskravet til egenkapital